תנא מה שאין כן בתורה. פירוש שאין קורא אלא אחד מכאן ואילך מקשין למה שפירש רבינו מפולם בפרק קמא דבבא בתרא (דף סו: ושם) ובהקומץ רבה (מנחות דף ל: ושם) דסמוכה פסוקים שבתורה יחיד קורא לותן פירוש יחיד קורא לותן אלא יקרא אלא לגבי עמו בפרשה ועל משה כשתוממין את התורה וקשיא שהרי בימיהם לא היה אלא לגבי קורא עמהם כדאמר הכא ומכאן נמי לא התקיע אלא אלא לבייש מי שאין יודע לקרות לכך גרסה כמו שפירש רש"י בהקומץ יחיד קורא לותן לגדו ולא יהיו אנשים מפסיקין וקולקין בתותן שמוסה פסוקים שמתחילין מועיל לפי שהוא תחילת הפרשה* :

ובמגילה תפילו עשרה קורין (ה) ועשרה מתרגמין. רש"י מוקק מתרגמין לפי שאין מתרגמין תרגום בכתובים ובתנם מחקו דוחלי ים תרגום אבל לא עשאו כעשה* :

כנגד תורה גבילים וכתובים. קשה להא לקמן (דף כג.) אמר כנגד (ו) שומרי הסף ו"ל להתם לא הוי עיקר התקנה להא לא תקנו אלא כעשה כנגד הא עשה שומרי הסף וסרים לחד ואיתא בירושלמי איכא סרים לחד שיוסד *ומתרץ ההלכות ומעמידין על עיקרן ולפ"ה לא תקנו כנגדו ס"מ דעיקר התקנה לא היתה אלא כנגד תורה וגבילים וכתובים : **אין** פותחין מעשרה פסוקים בבה"כ. ולא"ת והכי פרשה עמלק ליכא אלא תשעה פסוקים י"ל דשלחי פרשה עמלק דסיולה דיומא הוא ומפסיק עניעת ביה ומ"ה אין לחוש דהכי נמי אמרינן לקמן (דף כג.) דאין מפסיקין פחות מכ"ח פסוקים והיכא דסליק עניינא קורין שפיר בפחות מן

תנא *מה שאין כן בתורה *תנו רבנן בתורה אחד קורא ואחד מתרגם ובלבד שלא יהא אחד קורא ושנים מתרגמין ובנביא אחד קורא ושנים מתרגמין ובלבד שלא יהו שנים קורין ושנים מתרגמין ובהלל ובמגילה אפילו עשרה קורין (ה) ועשרה מתרגמין מאי טעמא? כיון דחביבה יהבי דעתייהו ושמעי: מקום שנהגו לברך יברך: אמר אביי לא שנו אלא לאחריה אבל לפניה מצוה לברך דאמר רב יהודה אמר שמואל *כל המצות כולן מברך עליהן עובר לעשייתן, מאי משמע דהאי 'עובר' לישנא דאקדומי הוא? אמר רב נחמן בר יצחק אמר קרא *וירץ אחימעץ בדרך הככר ויעבר את הכושי. אביי אמר מהכא *והוא עבר לפניהם ואבעית אימא מהכא *ויעבר מלכם לפניהם וה' בראשם. לפניה מאי מברך? רב ששת מקטרזיא איקלע לקמיה דרב אשי ובריך מע"ח, לאחריה מאי מברך? *ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם (*האל) הרב את ריבנו והדן את דיננו והנוקם את נקמתנו והנפרע לנו מצרינו והמשלם גמול לכל אויבי נפשנו ברוך אתה ה' הנפרע לישראל מכל צריהם, רבא אמר *האל המושיע' אמר רב פפא *הלכך ניתרינהו לתרוייהו "ברוך אתה ה' הנפרע לישראל מכל צריהם האל המושיע": בשני ובחמישי בשבת במנחה, קורין שלשה וכו': **בני שלשה** כנגד מי? *אמר רב אסי כנגד תורה נביאים וכתובים רבא אמר כנגד כהנים לוים וישראלים, אלא הא דתני רב שימי בר פתחיה מי' פסוקין בבית הכנסת, ידבר עולה מן המנין בני עשרה כנגד מי? א"ר יהושע בן לוי *כנגד עשרה בטלנין שבבית הכנסת רב יוסף אמר *כנגד עשרת הדברות שנאמרו למשה בסיני (*רבי לוי אמר כנגד עשרה הילולין שאמר דוד בספר תהלים) *ורבי יוחנן אמר כנגד עשרה מאמרות שבהן נברא העולם, הני תשעה הוו? "בראשית" דבראשית, הני תשעה מאמר הוא דכתיב *בדבר ה' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם. אמר רבא *ראשון שקרא ד' משובה שני שקרא ד' משובה שלישי שקרא ד' משובה ראשון שקרא ד' משובה דתנן *בשלש קופות של שלש (ג) סאין שבהן תורמין את הלשכה והיה כתוב עליהן אב"ג *לידע איזו מהן נתרמה ראשון להקריב ממנה ראשון שמצוה בראשון אמצע שקרא ארבעה משובה דתניא* אל מול פני המנורה יאירו מלמד שמצדד פניהם כלפי נר מערבי ונר מערבי כלפי שכינה ואמר *רבי יוחנן מכאן שאמצעי משובח שבהן שקרא ארבעה משובה משום *מעלין בקדש ולא מורידין, רב פפא איקלע לבי כנישתא דאבי גובר וקרא ראשון ארבעה, ושבחוה רב פפא: אין פותחין מהן ואין מוסיפין: תנא **הפותח מברך לפניה והחותם מברך לאחריה** *והאידנא דכולהו מברכי לפניה ולאחריה היינו טעמא דתקינו רבנן גזירה משום הנכנסין ומשום היוצאין: בראשי חדשים ובחולו של מועד קורין ארבעה וכו': בעא מיניה עולא בר רב מרבא פרשת ראש חודש כיצד קורין אותה? צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי דהויין תמניא פסוקי **ביבי נעביד**, נקרי חרי תלתא תלתא פסוקין פשו להו חרי ואין משיירין בפרשה פחות משלשה פסוקין, נקרי ארבעה ארבעה פשו להו שבעה: וביום השבת חרי ובראשי חדשיכם חויין חרי **ביבי נעביד**: נקרי חרי מהא וחד מהנך אין

יצאו. ס"מ כאן דחביבא להו מכוונו דעתייהו: מקום שנהגו לברך יברך הני מילי לאחריה אבל לפניה מצוה לברך. דקי"ל כל המצות מברך עליהן עובר לעשייתן. ופרשן דהאי עובר לישנא דאקדומי הוא כדכתיב וילך ויעבר את הכושי. ומברך לפניה מ"ח סימן. ולאחריה מברך האל הרב את ריבנו והדן את דיננו וגו' וחותם ברוך הנפרע לישראל מכל צריהם האל המושיע: **מתני'** בשני ובחמישי ובמנחה בשבת קורין ג' אין פותחין ואין מוסיפין עליהן ואין פחות מעשרה פסוקים בבה"כ וידבר אמר למשה בסיני. ר' יוחנן אומר כנגד עשרה מאמרות שבהן נברא העולם. ובראשית נמי מאמר הוא דכתיב בדבר ה' שמים נעשו. אמר רבא ראשון שקרא ארבעה משובה. דתניא אמר ר' יוסי למה היה כותב בקופות שתורמין בהן את הלשכה א' ב' ג' לידע איזה מהן נתרמה ראשון שמצוה בראשון פי' הקופה שהיה כותב בה אלף היא היתה ראשונה ומן השקלים שבתוכה קונין הקרבנות ומקריבין עד שישלמו ועוד מן השניה ואחריה ער השלישית. אמצעי משובח מן המנורה: אהרוני משובח מעלין בקודש ולא מורידין. שיבח רב פפא לראשון שקרא ד'. **הפותח והחותם** בתורה מברך לפניה ולאחריה. אוקימנא גזירה משום הנכנסים ומשום היוצאים דאי לא גזירה הפותח מברך לפניה וחותם לאחריה בלבר ב"ח ובתרש"ם קורא ד' ומיבעיא לן פרשת צו שהיא ח' פסוקים האיך

הגהות הב"ח

(ג) גמ' עשרה קורין (ועשרה מתרגמין) מע"ח וכ"ה ס"ת ומ"ש ומ"ש מ"ש ד"ה ובלבד וכו' שם כשלם קופות של שלש שלש סאין כדלקמן וכו' ומיכן שכתב נמחק: (ד) רש"י ד"ה ובלבד וכו' ועשרה מתרגמין. נ"ב עיין לעיל דף ג ע"ש: (ה) ד"ה כנלמדים וכו' ובתרן מאחר שהוא לאו מקרא שכתוב בתורה וכו' כל כנלמד ס"ד ותמ"ש מס"ד לתשון מן שלשה וכו' משומרי סף ס"ד ותמ"ש מס"ד תורמין את שלשה כשכנים טיהנין

(ו) ד"ה כנגד שלשה וכו' משומרי סף ס"ד ותמ"ש מס"ד לא מול וכו' שם כשלם קופות של שלש שלש סאין כדלקמן וכו' ומיכן שכתב נמחק: (ז) תוס' ד"ה ובמגילה וכו' רש"י מוחק ועשרה מתרגמין: (ח) ד"ה בראשי חדשים וכו' ובתרן מאחר שהוא לאו מקרא שכתוב בתורה וכו' כל כנלמד ס"ד ותמ"ש מס"ד לתשון מן שלשה וכו' משומרי סף ס"ד ותמ"ש מס"ד תורמין את שלשה כשכנים טיהנין